

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – État belge / Pantochim SA w likwidacji

(Sprawa C-19/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wzajemna pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności – Dyrektywa 76/308/EWG – Artykuł 6 ust. 2 i art. 10 – Dyrektywa 2008/55/WE – Artykuł 6 akapit drugi i art. 10 – Wierzytelność podatkowa wnioskującego państwa członkowskiego odzyskiwana przez współpracujące państwo członkowskie – Status odzyskiwanej wierzytelności – Pojęcie „przywileju” – Potrącenie owej wierzytelności z mocy ustawy z długiem podatkowym wobec współpracującego państwa członkowskiego]

(2020/C 271/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: État belge

Strona pozwana: Pantochim SA w likwidacji

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 2 dyrektywy Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych i art. 6 akapit drugi dyrektywy Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń należy interpretować w ten sposób, że wierzytelność wnioskującego państwa członkowskiego nie jest traktowana w taki sam sposób jak wierzytelność współpracującego państwa członkowskiego i nie uzyskuje statusu wierzytelności tego ostatniego państwa.
- 2) Artykuł 10 dyrektywy 76/308 i art. 10 dyrektywy 2008/55 należy interpretować w ten sposób, że:
 - zawarte w nich pojęcie „przywileju” odnosi się do każdego mechanizmu, który ma na celu doprowadzenie, w przypadku konkurujących ze sobą wierzytelności, do uprzywilejowania zapłaty danej wierzytelności.
 - przyznana współpracującemu państwu członkowskiemu możliwość dokonania potrącenia w przypadku konkurujących wierzytelności stanowi przywilej w rozumieniu tych przepisów, jeżeli skorzystanie z tego uprawnienia skutkuje uprzywilejowaniem tego państwa lub przyznaniem temu państwu członkowskiemu pierwszeństwa w kontekście uzyskania zapłaty przysługujących mu wierzytelności, a takie uprzywilejowanie lub pierwszeństwo nie przysługuje innym wierzycielom, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-43/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Zakres stosowania – Transakcje podlegające opodatkowaniu – Odpłatne świadczenie usług – Odszkodowanie wypłacane w przypadku nieprzestrzegania przez klientów minimalnego okresu związania umową – Kwalifikacja]

(2020/C 271/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone Portugal – Comunicações Pessoais, SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że kwoty otrzymane przez podmiot gospodarczy w przypadku przedterminowego rozwiązania z powodów leżących po stronie klienta umowy o świadczenie usług przewidującej przestrzeganie okresu lojalności [okresu związania umową] w zamian za przyznanie temu klientowi korzystnych warunków handlowych należy uznać za stanowiące wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18 – Portugalia) – LE / Transportes Aéreos Portugueses SA

(Sprawa C-74/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Artykuł 7 ust. 1 – Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Zwolnienie z obowiązku wypłaty odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Pasażerowie zakłócający porządek („Unruly passengers”) – Możliwość powołania się na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności w odniesieniu do lotu, na który nie miały one wpływu – Pojęcie „racjonalnych środków”]

(2020/C 271/15)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Juiz 18

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LE

Strona pozwana: Transportes Aéreos Portugueses SA

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że zachowanie pasażera zakłócające porządek na pokładzie samolotu, które uzasadniało zboczenie przez dowódcę statku powietrznego z trasy lotu w kierunku lotniska innego niż lotnisko docelowe w celu usunięcia z pokładu owego pasażera i wyładunku jego bagaży, jest objęte zakresem pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, chyba że obsługujący lot przewoźnik lotniczy przyczynił się do wystąpienia owego zachowania, względnie zaniechał podjęcia środków stosownych w świetle oznak zapowiadających wystąpienie takiego zachowania, czego zweryfikowanie spoczywa na sądzie odsyłającym.
- 2) Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 w związku z motywem 14 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu uzyskania zwolnienia z obowiązku wypłaty odszkodowania pasażerom w przypadku dużego opóźnienia lub odwołania lotu obsługujący przewoźnik lotniczy może powołać się na „nadzwyczajną okoliczność”, która miała wpływ na poprzedni lot obsługiwany przez tego samego przewoźnika za pośrednictwem tego samego statku powietrznego, pod warunkiem że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między wystąpieniem owej okoliczności a opóźnieniem, względnie odwołaniem kolejnego lotu, czego ocena należy do sądu odsyłającego z uwzględnieniem w szczególności sposobu eksploatacji danego statku powietrznego przez odnośnego obsługującego przewoźnika lotniczego.